

تعیین درجه سمیت مالاتیون و بررسی اثر آن روی برخی شاخص‌های خونی بچه کپور معمولی دریای خزر (*Cyprinus carpio*)

نیما شیری^{۱*}، خدیجه خوشنودی فر^۲، علیرضا میرواقفی^۳

- ۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه شیلات و محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج
- ۲- دانش آموخته کارشناسی ارشد، گروه شیلات و علوم محیطی، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان
- ۳- دانشیار گروه شیلات و محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج

دریافت: ۹۲/۰۵/۱۰ پذیرش: ۹۳/۰۲/۱۷

*نویسنده مسئول مقاله: nima.shiry@gmail.com

چکیده:

درجه سمیت آفت‌کش مالاتیون و LC_{50} آن در بچه‌ماهی کپور معمولی دریای خزر (*Cyprinus carpio*) و اثر این سم بر میزان هماتوکریت، گلوکز، کلسترول و پروتئین کل سرم خون این ماهی در مدت ۹۶ ساعت بررسی شد. غلظت کشنده، حداقل غلظت مؤثر، حداکثر غلظت مجاز مالاتیون به ترتیب برابر ۱/۳، ۰/۶۴۶ و ۰/۱۳ میلی‌گرم در لیتر محاسبه شد و این حشره-کش را می‌توان با «درجه سمیت متوسط» برای کپور معمولی طبقه‌بندی کرد. اختلاف معناداری در درصد هماتوکریت، کلسترول و گلوکز در بین گروه‌های آزمایشی مشاهده شد ($p < 0/05$)، اما بین میزان پروتئین کل اختلاف معنادار نبود ($p > 0/05$). درصد هماتوکریت در گروه شاهد از دیگر گروه‌ها پایین‌تر بود و کمترین میزان کلسترول و گلوکز در تیمار با غلظت ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر و بیشترین میزان آن‌ها به ترتیب در غلظت‌های ۲/۵ و ۲ میلی‌گرم در لیتر مشاهده گردید. بنابر این می‌توان گفت، غلظت‌هایی از آفت‌کش مالاتیون که از نظر آزمون کشندگی، غیرمؤثر و مجاز برای گونه‌های غیرهدف شناخته می‌شوند، می‌توانند باعث بروز تغییراتی در شاخص‌های خونی و آسیب‌های زیستی در آن‌ها شوند.

کلیدواژگان: کپور وحشی دریای خزر، مالاتیون، LC_{50} ، شاخص‌های خونی

مقدمه

بیشترین کاربرد مالاتیون به عنوان یک حشره کش و کنه کش فسفره آلی در ایران، مربوط به سم پاشی باغات مرکبات و شالیزارها است (Talebi Jahromi, 2007). نواحی جنوبی دریای خزر به عنوان یکی از مهم ترین قطب های کشاورزی کشور بوده که با توجه به تراکم کشت محصولات مختلف، استفاده بیش از حد از آفت-کش ها در مزارع کشاورزی این مناطق بسیار معمول است (Shayeghi et al., 2008). اغلب پس از مصرف، این ترکیبات از طریق شستشوی خاک مزارع در اثر بارش باران و نشت زهاب کشاورزی به منابع آب شیرین به ویژه رودخانه ها، راه یافته و می توانند تا مدت ها پس از سم پاشی، در نواحی ساحلی و مصبی دریای خزر انباشته شوند (Abbasian et al., 2008). این ترکیب شیمیایی می تواند با ورود به بدن ماهیان به عنوان موجودات غیر هدف آبی، سبب بروز پاسخ های زیستی در آنها شده و از طریق انباشتگی زیستی و زنجیره های غذایی به انسان منتقل شوند (Rodríguez-Fuentes et al., 2008). بنابراین بررسی آثار سم شناختی این سموم بر گونه های تجاری دریای خزر نظیر کپور معمولی ضروری است.

آثار حاد آلاینده ها به وسیله تعیین متوسط غلظت کشنده و دیگر کمیت های حاصل از آزمون سمیت کشنده شناخته می شود (NasriTejen, 1996). آلاینده ها با ورود به بدن ماهیان، آثار متعددی بر متابولیسم آنها می گذارند که در سطوح مختلف از ماده ژنتیکی، آنزیم ها و خون تا بافت ها متغیر است. این جانوران از طریق سیستم سم زدایی دو مرحله ای که در کبد رخ می دهد، به این تغییرات پاسخ می دهند. بدین صورت که ابتدا ماده

سمی وارد شده به کبد با واکنش های مرحله اول به متابولیت تبدیل می شود که ممکن است حتی از ماده سمی اولیه خطرناک تر باشند، مانند مالاتیون و متابولیت آن مالاکسون^۱. سپس این متابولیت های تولید شده با واکنش های مرحله دوم به ماده قابل دفع تبدیل می شوند و از طریق گوارشی و یا سیستم دفع ادرار از بدن خارج می شوند (Aker et al., 2008). در واقع شاخص های زیستی^۲ پاسخ های زیستی به ورود آلاینده ها در سطح یک ارگانیسم یا تولید آن هستند که می توانند عمومی یا اختصاصی باشند (Van der Oost et al., 2003). شاخص های اختصاصی که اغلب مسیر متابولیسم آلاینده ها را بررسی می کنند، تشخیص وجود یک آلاینده خاص با غلظت های ناچیز را در محیط زیست میسر کرده و در بسیاری موارد گران تر از شاخص های عمومی هستند (Rodríguez-Fuentes et al., 2008). ویژگی های خونی و تغییرات پروفیل بیوشیمیایی خون یکی از مهم ترین شاخص های زیستی عمومی و نشانگر تغییر در متابولیسم و هموستازی بدن ماهی است که به طور عمده ناشی از تأثیر آلاینده هاست که در پژوهش های سم شناسی آزمایشگاهی از آنها استفاده می شود (Edsall, 1999). خون به عنوان یک بافت سیال و سهل الوصول، یکی از مهم ترین مایعات زیستی بدن است که تحت تأثیر حالت های مختلف فیزیولوژیک، ترکیبات آن دستخوش نوسان و تغییر می شود (Amini and Oryan, 2002). اثرگذاری آلاینده ها در متابولیسم این جانوران سبب کاهش معنادار میزان گلیکوژن کبد و بافت عضلانی شده و هم زمان غلظت گلوکز و لاکتات خون به طور معناداری افزایش

1. Malaaxon
2. Biomarkers

می‌یابد (Soltani and Rostami, 2002). پروتئین کل به‌عنوان شاخص اختلال کبدی در مطالعات سم‌شناسی کاربرد دارد و همچنین کورتیزول و به‌دنبال آن گلوکز خون در برابر مواجهه ماهیان با هر نوع عامل تنش‌زا افزایش می‌یابد و میزان این افزایش اغلب به شدت و مدت استرس بستگی دارد (Edsall, 1999; Bernet et al., 2001).
آفت‌کش در آب نوعی استرس شیمیایی محسوب می‌شود و بر شاخص‌های خون‌شناسی نظیر میزان هماتوکریت اثرگذار است. با سنجش این فراسنجه‌ها می‌توان به رابطه دوز-پاسخ یک آلاینده خاص پی برد (Amini and Oryan, 2002).

کپور معمولی با نام علمی *Cyprinus carpio* (Linnaeus, 1758)، یکی از مهم‌ترین گونه‌ها از خانواده کپورماهیان بوده که نژاد بومی آن در حوضه آبریز دریای خزر پراکنش دارد و در ایران اغلب با نام‌های کپور دریایی و وحشی یا سازان شناخته می‌شود. این گونه در فصل بهار برای تولیدمثل به رودخانه‌های جنوبی حوضه‌ی خزر مهاجرت می‌کند و تکثیر مصنوعی و رهاسازی بچه‌ماهیان با هدف بازسازی ذخایر این گونه نیز هر ساله از سوی سازمان شیلات ایران صورت می‌گیرد (Abdoli, 1999).

آمار تولید بچه‌ماهیان کپور دریایی در کشور و میزان رهاسازی این بچه‌ماهیان برای ارزیابی ذخایر در سال ۱۳۹۱ به ترتیب برابر با ۲۵۳۳۰ هزار قطعه گزارش شده است (IFO, 2013). بچه‌ماهیان تکثیر شده در مصب رودخانه‌های محل رهاسازی درصد تلفات بالایی دارند و می‌توان این مورد اخیر را با نبود شرایط مناسب برای سازگاری بچه‌ماهیان پیش از مهاجرت به دریا، نظیر

آلودگی‌های کشاورزی در محل رهاسازی آن‌ها مرتبط دانست. این مطالعه با هدف تعیین میزان متوسط غلظت کشنده^۳ (LC₅₀)، حداکثر غلظت مجاز سم^۴ (MATC)، حداقل غلظت مؤثر^۵ (LOEC)، درجه سمیت^۶ مالاتیون و همچنین اثرهای غلظت‌های کشنده این آفت‌کش روی برخی شاخص‌های خونی کپور وحشی دریای خزر صورت گرفته است. نتایج این تحقیق می‌تواند مورد بهره‌برداری سازمان‌های مسئول و متولی بازسازی ذخایر این گونه قرار گرفته و کیفیت و زمان رهاسازی بچه‌ماهیان را با توجه به وجود غلظت‌های کشنده این حشره‌کش در محل رهاسازی، بهبود بخشد.

مواد و روش‌ها

جانوران و شرایط آزمایش: ۳۰۰ قطعه بچه ماهی کپور وحشی با وزن متوسط 3 ± 0.4 گرم (میانگین \pm SD) از مرکز تکثیر و پرورش شهید رجایی در سمسکنده ساری تهیه شد و به کارگاه تکثیر و پرورش گروه شیلات پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران (واقع در کرج) منتقل شدند. این جانوران به مدت ۱۵ روز در دو تانک ۱۰۰۰ لیتری فایبرگلاس نگهداری شدند تا سازگاری با محیط جدید صورت گیرد. شاخصه‌های فیزیکی و شیمیایی آب از جمله pH در حدود ۷، سختی کل $CaCO_3$ ۱۷۵ mg/lit، اکسیژن محلول بیش از ۷ ppm و دمای 20 ± 2 درجه سانتی‌گراد تحت کنترل بودند. همچنین آفت‌کش مالاتیون از شرکت Arysta life Science (France) خریداری شده و محلول مادر آن با غلظت ۱۰۰۰۰ ppm در آب مقطر تهیه گردید.

3. Median Lethal Concentration
4. Maximum Allowable Toxicant Concentration
5. Lowest Observed Effect Concentration
6. Toxicity Degree

میانه (LC₅₀) در ۹۶ ساعت و دیگر کمیت‌های وابسته (LC₉₀، LC₁₀ و غیره)، بر اساس راهنمای (1992) OECD با شرایط استاتیک آب (فراسنجه‌های فیزیکی و شیمیایی آب مشابه با دوره ۱۵ روزه سازگاری)، صورت پذیرفت. گروه‌های آزمایشی روزی دو مرتبه و در ساعات‌های مشخص کنترل شده و مرگ و میر آن‌ها در زمان‌های ۲۴، ۴۸، ۷۲ و ۹۶ ساعت پس از افزودن این سم، ثبت گردید (Rico et al., 2011).

سنجش هماتوکریت خون: در پایان آزمایش ۹۶ ساعته سمیت، با استفاده از لوله‌های هپارینه ISOLAB، از ماهیان نمونه خون گرفته شد. برای انجام خون‌گیری از روش قطع ساقه دمی ماهیان استفاده گردید و برای آنکه میزان خون مورد نیاز تأمین شود، بر اساس پیشنهاد Turker و همکاران (۲۰۰۴)، از حدود ۴ قطعه ماهی به‌ازای هر تیمار خون‌گیری صورت گرفت و در پایان با استفاده از خمیر هماتوکریت Labteron ته لوله بسته شد و نمونه‌ها بلافاصله برای اندازه‌گیری هماتوکریت استفاده شدند. برای این کار لوله‌های مویینه محتوای خون، به مدت ۱۰ دقیقه و در ۴۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ شدند، سپس با استفاده از میکرو هماتوکریت خون میزان هماتوکریت نمونه‌ها اندازه‌گیری گردید (Amini and Oryan, 2002).

سنجش شاخص‌های بیوشیمیایی خون: همچنین برای مطالعه شاخص‌های بیوشیمیایی خون، خون‌گیری با سرنگ‌های خلادار هپارینه 3Med-X با ظرفیت ۲cc از همان نمونه‌ها (با روش قطع ساقه دمی) انجام شد و سپس به لوله‌های اپندورف ۲ میلی‌لیتری حاوی هپارین منتقل و تا زمان شروع آزمایش‌ها نگهداری شدند. برای تهیه پلاسما، نمونه‌ها درون همان لوله‌های اپندورف،

پیش آزمایش: پیش از انجام آزمایش اصلی سمیت، برای تعیین محدوده کشندگی آفت‌کش مالاتیون، یک پیش آزمایش طراحی گردید. بدین منظور تعداد ۳۰ قطعه بچه ماهی کپور در یک گستره از غلظت‌های سم بین ۰ تا ۳ میلی‌گرم در لیتر تقسیم شدند تا تحت یک آزمون ۲۴ ساعته قرار داده شوند. این محدوده از غلظت‌ها، بر اساس مروری بر یافته‌های پژوهشگران در خصوص اثر مالاتیون و دیازینون (یک آفت‌کش فسفره هم‌خانواده با سم مورد مطالعه)، بر گونه‌های مختلف کپور ماهیان تخمین زده شد (Beyers and Sikoski, 1994; Khattak and Hafeez, 1996; NasriTejen, 1996; Patil and David, 2008). هنگام قرارگیری بچه ماهیان در معرض مالاتیون با غلظت صفر میلی‌گرم در لیتر (گروه شاهد)، هیچ تلفاتی بین آن‌ها دیده نشد، اما زمانی که بچه ماهیان در معرض غلظت ۳ میلی‌گرم در لیتر قرار داده شدند، همگی در طی ۲۴ ساعت از بین رفتند. بر اساس نتایج پیش آزمایش، غلظت‌های مورد نظر برای آزمایش اصلی برابر با صفر (شاهد)، ۰/۵، ۱، ۱/۵ و ۲/۵ میلی‌گرم در لیتر تعیین شد.

آزمایش نهایی سمیت: برای انجام آزمایش نهایی، ۵ تیمار هر کدام با سه تکرار، شامل تیمار ۱ با غلظت سم ۰/۵ (mg/L)، تیمار ۲ با غلظت ۱ میلی‌گرم در لیتر، تیمار ۳ با غلظت ۱/۵ میلی‌گرم در لیتر، تیمار ۴ با غلظت ۲ میلی‌گرم در لیتر، تیمار ۵ با غلظت ۲/۵ میلی‌گرم در لیتر (بر اساس پیش آزمایش) در نظر گرفته شد. بچه‌ماهیان به‌طور تصادفی در تعداد ۱۵ تانک فایبرگلاس ۱۰۰ لیتری (برای هر تیمار و هر تانک شامل ۱۲ قطعه ماهی) توزیع شدند. به‌علاوه یک گروه شاهد با غلظت سم صفر میلی‌گرم در لیتر در سه تکرار هم در نظر گرفته شد. این آزمایش برای تعیین غلظت کشنده

نتایج

تعیین کمیت‌های آزمون سمیت کشنده

میانگین تلفات تیمارهای آزمایشی در طی ۹۶ ساعت در جدول ۱ آورده شده است. بر اساس میزان مرگ و میر در آزمایش سمیت، میانگین مقادیر LC_{10} ، LC_{50} ، LC_{90} در ۲۴، ۴۸، ۷۲ و ۹۶ ساعت برای ترکیب مالاتیون روی بچه‌ماهیان کپور وحشی دریای خزر محاسبه گردید ($\alpha=0/95$) و در جدول ۲ نشان داده شد.

با دستگاه Eppendorf AG 22311 Hamburg، centrifuge 5415D در دور ۱۳۰۰۰ و به مدت ۵ دقیقه سانتریفیوژ گردید. غلظت گلوکز، کلسترول و پروتئین کل با استفاده از کیت‌های کمی شاخصه‌های بیوشیمیایی سرم (شرکت پارس آزمون) و بر اساس روش‌های فتومتریک و بر مبنای کاتالوگ شرکت مذکور (برای سنجش گلوکز و کلسترول) و روش Bradford (1976) (برای سنجش پروتئین کل) به وسیله دستگاه اسپکتوفوتومتر S200-UV/VIS England اندازه‌گیری شدند.

انجام محاسبات و تجزیه و تحلیل آماری: میزان

LC_{10} ، LC_{50} و LC_{90} با استفاده از اطلاعات به دست آمده از روش آماری Probit Analysis (Finney, 1971) پس از تجزیه و تحلیل، محاسبه شد. کمیت‌های MATC و LOEC بر اساس فرمول پیشنهادی OECD (2001) زیر به دست آمدند:

$$MATC = \frac{LC_{50} 96 - h}{10}$$

$$LOEC = LC_{10} 96 - h$$

تجزیه آماری داده‌های حاصل از هماتوکریت و شاخص‌های بیوشیمیایی خون از طریق تجزیه واریانس یک‌طرفه^۷ انجام پذیرفت که غلظت‌های مالاتیون به‌عنوان عامل مستقل در نظر گرفته شد. مقایسه میانگین تیمارها نیز به وسیله آزمون چند دامنه دانکن^۸، با میزان خطای نوع اول ۰/۰۵ و بانرم‌افزار SPSS 18.0 انجام شد.

7. ANOVA
8. Duncan's Multiple Range Tests

جدول ۱ میانگین تلفات تیمارهای آزمایشی در طی ۹۶ ساعت

تیمارهای آزمایشی	غلظت مالاتیون (mgL ⁻¹)	میانگین تلفات ۳ تکرار				میانگین باقی مانده ۳ تکرار
		۲۴ ساعت	۴۸ ساعت	۷۲ ساعت	۹۶ ساعت	
شاهد	۰	---	---	---	---	۱۲
۱	۰/۵	---	---	۰/۳۳	۱/۳۳	۱۰
۲	۱	۰/۳۳	۱	۱/۳۳	۲/۳۳	۹
۳	۱/۵	۴	۴/۳۳	۵/۶۶	۶/۳۳	۵
۴	۲	۶	۶/۳۳	۶/۶۶	۹	۳
۵	۲/۵	۱۰	۱۱/۶۶	۱۲	۱۲	۰

جدول ۲ میانگین مقادیر حاصل از آزمایش سمیت کشنده بر کپور معمولی دریای خزر (Mean±SD)

غلظت کشنده (mgL ⁻¹)	۲۴ ساعت	۴۸ ساعت	۷۲ ساعت	۹۶ ساعت
LC ₁₀	۱/۱۸۴±۰/۳۸	۱/۱۰۵±۰/۳۴	۰/۹۰۳±۰/۵۹	۰/۶۴۶±۰/۳۶
LC ₅₀	۱/۸۵۷±۰/۶	۱/۷۰۳±۰/۲۹	۱/۵۶۲±۰/۷۹	۱/۳۰۱±۰/۳۹
LC ₉₀	۲/۴۱±۱/۱۲	۲/۱۲۳±۰/۸۴	۱/۸۰۲±۲/۳۵	۱/۶۱۷±۱/۵۴

ماهیان گروه‌های آزمایشی در جدول ۳ نشان داده شده است. میانگین درصد هماتوکریت در گروه شاهد از دیگر گروه‌ها پایین‌تر بوده و حد طبیعی این شاخص خونی است. کمترین میزان کلسترول و گلوکز در تیمار ۱ و بیشترین میزان آن‌ها به ترتیب در تیمارهای ۵ و ۴ مشاهده گردید ($p < 0/05$).

طبق داده‌های مندرج در این جدول، افزایش غلظت سم مالاتیون سبب ایجاد تقریباً یک روند افزایشی در میزان هماتوکریت، کلسترول و گلوکز سرم خون شده است، بنابراین رابطه‌ای مستقیم بین غلظت سم مالاتیون با شاخص‌های خونی ذکر شده دیده می‌شود.

بر اساس این نتایج LC₅₀ 96h، LOEC و MATC مالاتیون برای بچه ماهیان کپور به ترتیب برابر ۱/۳، ۰/۶۴۶ و ۰/۱۳ میلی‌گرم در لیتر محاسبه شد.

یافته‌های خون‌شناسی

بر اساس نتایج به دست آمده از تجزیه واریانس، اختلاف معناداری بین درصد هماتوکریت، میزان کلسترول و گلوکز خون ماهیان تحت تیمار با غلظت‌های مختلف مالاتیون وجود داشته است ($p < 0/05$). ولی در بین میزان پروتئین کل گروه‌های آزمایشی تفاوت معناداری وجود نداشت ($p > 0/05$). نتایج مقایسه میانگین‌های درصد هماتوکریت، میزان کلسترول و گلوکز خون

جدول ۳ میانگین میزان هماتوکریت، گلوکز، کلسترول و پروتئین کل سرم خون بچه ماهیان کپور وحشی دریای خزر

گروه‌های آزمایشی	غلظت مالاتیون (mgL ⁻¹)	میزان هماتوکریت (%)	گلوکز (mg/dl)	کلسترول (mg/dl)	پروتئین کل (g/dl)
شاهد	۰	۳۸/۸۶±۱/۳۴ ^a	۱۰۴/۱۲±۴/۸۳ ^a	۱۴۸/۱۲±۲۰/۳۰ ^a	۴/۵۱±۰/۲۷
۱	۰/۵	۵۱/۵۸±۰/۹۲ ^b	۹۷/۴۲±۷/۶۲ ^a	۱۳۷/۶۹±۱۷/۵۹ ^a	۴/۶۲±۰/۴۷
۲	۱	۵۳/۸۱±۳/۲۳ ^b	۱۰۹/۳۲±۴/۰۳ ^a	۲۹۲/۲۶±۳۳/۲۱ ^b	۳/۶۴±۰/۱۹
۳	۱/۵	۴۹/۵۱±۱/۴۹ ^b	۱۱۵/۳۹±۵/۶۶ ^{ab}	۳۱۱/۲۵±۱۷/۳۴ ^b	۳/۲۵±۰/۱۲
۴	۲	۵۹/۹۲±۲/۳۸ ^c	۱۳۱/۶۲±۷/۱۶ ^b	۳۰۶/۳۴±۲۶/۶۳ ^b	۲/۱۳±۰/۲۳
۵	۲/۵	۵۷/۱۶±۱/۱۲ ^{bc}	۱۲۴/۴۳±۹/۱۹ ^b	۳۶۹/۵۳±۲۷/۶۸ ^c	۴/۲۱±۰/۰۹

●حروف مختلف (a, b, c) در هر ستون نشان‌دهنده تفاوت آماری معنادار در بین گروه‌های آزمایشی است (p<۰/۰۵).

بحث

بوده است و با افزایش زمان به ۴۸ ساعت، میانگین تلفات به ۱ قطعه رسید.

بیشتر ترکیبات فسفره، دارای فسفروتیونات (عامل تیون) می‌باشند که پس از تجزیه در پی فعالیت دسولفوراسیون اکسیداتیو طی واکنش‌های مرحله اول آنزیمی در کبد جانوران، به متابولیت‌های فسفات استر یا اوکسون، که از قابلیت بالایی در ممانعت از فعالیت آنزیم کولین استراز برخوردارند، تبدیل یا به عبارتی فعال می‌شوند (Liao et al., 2006). حشره‌کش مالاتیون نیز سمیت بسیار کمتری نسبت به متابولیت خود یعنی مالائوکسون دارد (Aker et al., 2008).

بر اساس بسیاری از گزارش‌ها حشره‌کش مالاتیون سمیت بالایی برای کپور ماهیان دارد، به طوری که میانه غلظت کشنده سم مالاتیون در ۹۶ ساعت برای کپور روهو (*Labeo rohita*) ۰/۰۰۹ میلی‌گرم در لیتر گزارش شده است (Patil and David, 2008)، که این مقدار برای *Ptychocheilus lucius* حدود چهارصد برابر و ۳/۷۱ میلی‌گرم در لیتر بود (Beyers and Sikoski, 1994). همچنین نتایج LC₅₀ ۹۶ ساعت مالاتیون برای *Colisa fasciatus* حاکی از میزان ۲/۲ میلی‌گرم در لیتر برای این گونه است (Singh et al., 2004). این کمیت برای سم

در این تحقیق علاوه بر تعیین درجه سمیت مالاتیون، اثرهای غلظت‌های کشنده این حشره‌کش روی برخی شاخص‌های خونی ماهی کپور وحشی دریای خزر نیز بررسی شد. نتایج به دست آمده از آزمایش سمیت مالاتیون نشان داد که میزان غلظت کشنده در طی ۹۶ ساعت برای ۵۰ درصد از بچه ماهیان کپور برابر با ۱/۳ میلی‌گرم در لیتر است و بر پایه این کمیت و مقایسه آن با جدول طبقه‌بندی سمیت آفت‌کش‌ها در موجودات زنده مالاتیون با درجه سمیت «متوسط» محسوب می‌شوند.

مقایسه مقدار متوسط غلظت کشنده ۹۶ ساعت با جدول طبقه‌بندی سمیت آفت‌کش‌ها در موجودات زنده (Pesticide Dictionary, 1993) نشان می‌دهد که مالاتیون برای کپور وحشی دریای خزر جزء سموم با «درجه سمیت متوسط» محسوب می‌شود (LC₅₀ بین ۱ تا ۱۰ میلی‌گرم در لیتر). نتایج نشان داد که با افزایش غلظت سم مالاتیون، میزان مرگ و میر بچه ماهیان افزایش یافت. همچنین زمان مواجهه با سم نیز در افزایش میزان مرگ و میر مؤثر بوده است، به طوری که با افزایش زمان مواجهه با سم از لحظه شروع آزمایش تا ۲۴ ساعت در غلظت ۱ میلی‌گرم در لیتر، میانگین تلفات سه تکرار ۰/۳۳ قطعه

می‌رود دلیل عدم اختلاف معنادار در بین تیمارها همین مسئله باشد.

نتایج پژوهش حاکی از افزایش معناداری در میانگین درصد هماتوکریت خون ماهیان است (Svobodova and Pecena, 2005). طبق تحقیقات (1988) کپور ماهیان پس از مواجهه با سمیت حاد آترزین، افزایش معنادار در درصد هماتوکریت خون را نشان دادند. همچنین Amini و Oryan (2002) افزایش معنادار حداقل ۱۳ و حداکثر ۴۵ درصدی شاخص هماتوکریت ناشی از استرس کلرید سدیم روی کپور معمولی را گزارش کردند. از طرف دیگر نتایج تحقیق حاضر با یافته‌های Rostami و Soltani (2002) مغایرت داشت، به طوری که میزان هماتوکریت تاس ماهی روسی کاهش معناداری را در مواجهه با دیازینون نشان داد. با این وجود افزایش هماتوکریت اغلب در موقعیت‌های استرس‌زا صورت می‌پذیرد تا سبب افزایش ظرفیت حمل اکسیژن و فراهم کردن اکسیژن بیشتر برای اندام‌های اصلی در پاسخ به نیازهای متابولیکی بالاتر باشد (Rutten et al., 1992). به طور کلی تغییرات میزان هماتوکریت ماهیان احتمالاً ناشی از تأثیر مستقیم آفت‌کش‌ها بر بافت‌های خون‌ساز کلیه وطحال است (Luskova et al., 2002).

در این تحقیق افزایش معناداری در میانگین‌های میزان کلسترول و گلوکز خون ماهیان مشاهده گردید (p < 0/05). یافته‌های سلطانی و رستمی (2002) نشان می‌دهد که میزان گلوکز مطابق نتایج تحقیق حاضر با افزایش غلظت سم، به طور معناداری افزایش یافته است. همچنین افزایش میزان گلوکز سرم خون گونه‌های *Chrysichthyes niloticus* و *Oreochromis niloticus auratus* پس از مواجهه با سم آترزین گزارش شده

دیازینون به عنوان یک آفت‌کش ارگانوفسفره هم خانواده با مالاتیون بر روی ماهی سفید (*Rutilus frissi kutum*)، کپور نقره‌ای (*Hypophthalmichthys molitrix*) و اوزون برون (*Acipenser stellatus*) به ترتیب ۰/۳۴، ۱/۹ و ۴/۹۸ میلی‌گرم در لیتر به دست آمد (NasriTejen, 1996; Khoshbabar Rostami et al., 2005). میزان LC₅₀ ۹۶ ساعت کلرید کبالت، سولفات روی و حشره‌کش آندوسولفان در کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) به ترتیب ۳۲۸، ۵۰ و ۰/۰۰۰۹ میلی‌گرم در لیتر تعیین شده است (Fatholahi, 1998; Naji et al., 2006; Naji et al., 2007). با توجه به این نتایج می‌توان گفت مقاومت ۹۶ ساعته کپور معمولی در برابر کلرید کبالت و سولفات روی بسیار بیشتر از مالاتیون و در برابر آندوسولفان بسیار کمتر از مالاتیون است.

بیشترین قسمت پروتئین سرم در کبد سنتز می‌شود و این عامل به عنوان یک شاخص اختلال کبدی در تشخیص بیماری یا مسمومیت قابل اندازه‌گیری است (Bernet et al., 2001). در پژوهش پیش‌رو اختلاف معناداری بین میزان پروتئین کل سرم خون ماهیان تحت تیمار با غلظت‌های مختلف مالاتیون وجود نداشته است (p > 0/05). در مقابل گزارش‌های بسیاری مبنی بر کاهش معنادار پروتئین پلاسمای خون ماهیان تحت تیمار با سموم مختلف وجود دارند (Srivastava et al., 1995; Khattak and Hafeez, 1996; Sanchoet et al., 1997; Luskova et al., 2002; Soltani and Rostami, 2002). کاهش پروتئین در پلاسمای خون را می‌توان با آسیب کبدی ناشی از در معرض سموم بودن ماهیان مرتبط دانست (Soltani and Rostami, 2002). البته اغلب پروتئین کل در دوره‌های آزمایشی بلند مدت در مواجهه با سم کاهش یافته است، ولی در تحقیق حاضر این زمان مواجهه کوتاه (۹۶ ساعت) بوده است و احتمال

به‌طور کلی سم‌پاشی در حوضه خزری سه بار با فواصل حدود ۲۰ روزه انجام می‌شود که نخستین آن در اوایل خردادماه است؛ البته تاریخ زراعی دقیق آن در دست نیست زیرا در هر روستا و هر مزرعه بسته به شرایط، می‌تواند متفاوت باشد (Abbasian et al., 2008). بنابراین پیشنهاد می‌گردد پس از طی شدن فصل سم-پاشی مزارع، اقدام به رهاسازی بچه‌ماهیان کپور حاصل از تکثیر مصنوعی صورت گیرد تا از خطرهای احتمالی و تلفات بالای ناشی از باقیمانده سموم کشاورزی به‌ویژه حشره‌کش‌های فسفره‌آلی نظیر مالاتیون جلوگیری شود. لازم به ذکر است که پیش از آغاز فصل سم‌پاشی بچه ماهیان حاصل از تکثیر مصنوعی هنوز به سن بهینه رهاسازی نرسیده‌اند، پس بهتر است با توجه به زمان‌های سم‌پاشی در هر منطقه و کاهش یافتن باقیمانده آفت‌کش‌ها در اکوسیستم آبی رودخانه و مصب به این کار مبادرت شود. همچنین ضروری است اندازه‌گیری مقادیر باقیمانده آفت‌کش‌های مهم در برنامه‌های پایش مداوم محیط زیست به‌ویژه در مصب رودخانه‌های دریای خزر انجام گیرد. امید است این برنامه‌ها بتواند در حفظ ذخایر ماهیان مهاجر بومی این زیست بوم مؤثر باشد.

تشکر و قدردانی

بدینوسیله نویسندگان مقاله از جناب آقای دکتر رفیعی استاد گروه شیلات دانشگاه تهران، مهندس عاشوری مسئول آزمایشگاه بیماری‌های آبزیان گروه شیلات دانشگاه تهران و همچنین مهندس مخدومی کارشناس ارشد مرکز تکثیر و پرورش ماهی شهید رجایی ساری صمیمانه تشکر و قدردانی می‌نمایند.

است (Mekkawy et al., 1996). غلظت گلوکز در سرم در اثر فعل و انفعالات پیچیده هورمون‌هایی مانند گلوکاگون و کورتیزول تنظیم می‌گردد، هرچند استرس‌های محیطی می‌تواند سبب افزایش مقادیر گلوکز در پلاسما شود (Martin and Black, 1998). از طرف دیگر تغییرات میزان گلوکز در سرم می‌تواند به‌علت سوء تغذیه یا جراحات کلیوی باشد (Jacobson-Kram and Keller, 2001). کاهش شدت متابولیسم گلوکز تحت تأثیر آفت‌کش می‌تواند باعث افزایش غلظت گلوکز شده گردد که این حالت اغلب توأم با کاهش میزان محصولات حاصل از متابولیسم گلوکز (یونهای فسفر و لاکتات پلاسما) و فعالیت آنزیم فعال کننده‌ای متابولیسم (LDH^۹)، است (Sancho et al., 1997). با توجه به نتایج پژوهش حاضر، افزایش میزان کلاسترول سرم خون در ماهیان تحت تیمار با غلظت‌های تحت کشنده سبز مالاشیت نیز دیده شد (Srivastava et al., 1995). به‌علاوه کلاسترول از ترکیبات ضروری ساختار غشای سلول بوده و افزایش غلظت کلاسترول سرم می‌تواند به‌علت آسیب وارد شده به کبد یا سندرم کلیوی حاصل از مسمومیت باشد (Seyit et al., 2000).

در نهایت می‌توان نتیجه گرفت، با وجود اینکه به‌وسیله آزمایش‌های سمیت حاد و تعیین LC₅₀ می‌توان مقادیری مانند حداقل غلظت مؤثره، حداکثر غلظت مجاز و درجه سمیت ترکیب مالاتیون رامحاسبه کرد، اما غلظت‌هایی از آفت‌کش مالاتیون که از نظر آزمون کشندگی، غیرمؤثر و مجاز برای گونه‌های غیرهدف شناخته می‌شوند، می‌توانند باعث بروز تغییراتی در شاخص‌های خونی و آسیب‌های زیستی در آن‌ها شوند.

9. Lactate dehydrogenase

- KhoshbabarRostami, H. A., Soltani, M. and Yelghi, S. 2005.** Effects of diazinon on the histopathological profiles of *Acipenserstellatus* and determination of LC₅₀. *Journal of Agricultural Sciences and Natural Resources*, 5:100-108. (Abstract in English)
- Liao, C. Y., Fu, J. J., Shi, J. B., Zhou, Q. F., Yuan, C. G. and Jiang, G.B., 2006.** Methylmercury accumulation, histopathology effects, and cholinesterase activity alterations in medaka (*Oryzias latipes*) following sublethal exposure to methylmercury chloride. *Environmental Toxicology and Pharmacology*, 22: 225-233.
- Luskova, V., Svoboda, M. and Kolarova, J. 2002.** The effect of Diazinon on blood plasma biochemistry in carp (*Cyprinus carpio*). *Acta Veterinaria Brno*, 71: 117-123.
- Martin, J. R. L. K. and Black, M. C. 1998.** Biomarker assessment of the effects of coal-strip mine contamination on channel catfish. *Ecotoxicology and Environmental Safety*, 41: 307-320.
- Mekki, A. A., Hussain, S. Y. and Ahmed, S. M. 1996.** Comparative studies on the effects of herbicide atrazine on some blood constituents and protein electrophoretic patterns of *Oreochromis niloticus* and *Chrysichthys auratus* at Assiut, Egypt. *Egyptian Journal of Zoology*, 19: 283-319.
- Naji, T., Oryan, S. and Karami, S. 2006.** Determination of LC₅₀ 96h of CdCl₂ in common carp (*Cyprinus carpio*). *Environmental Sciences and Technology*, 8(4): 51-57.
- Naji, T., Safaiyan, S., Rostami, M. and Sabrjou, M. 2007.** Assessment of ZnSO₄ on common carp (*Cyprinus carpio*) gill tissue. *Environmental Sciences and Technology*, 9(2): 29-36. (Abstract in English)
- NasriTejen, M. 1996.** Determination of LC₅₀ 96h in *Abramis brama* exposure to 5% granol and 60% Emulsion of diazinon. MSc Thesis, Azad University of Lahijan. pp: 9-10. (Abstract in English)
- OECD. 1992.** Guideline for testing of chemicals No. 203. Section: Fish, Acute Toxicity Test, Adopted by the Council on 17th July.
- Abbasian, H., Ashayeri, A. and Hasanzadeh, H. 2008.** Agricultural drainage water in the Caspian Sea and their ecological impacts. *Aquatic Sciences*, 5: 123-129. (In Persian)
- Abdoli, A. 1999.** Inland Water Fishes of Iran. Iranian Museum of Nature and Wild Life Press (1st Ed.). Tehran, Iran. 387 pp. (In Persian)
- Aker, W. G., Hu, X., Wang, P. and Hwang, H. M. 2008.** Comparing the relative toxicity of malathion and malaoxon in blue catfish *Ictalurus furcatus*. *Environmental Toxicology*, 23: 548-554.
- Amini P.H. and Oryan, S. 2002.** Effects of NaCl stress on hematocrit and hemoglobin levels in common carp (*Cyprinus carpio*). *Journal of Fisheries Science*, 3(11): 13-22.
- Bernet, D., Schmidt, H., Wahli, T. and Burkhardt-Holm, P. 2001.** Effluent from a sewage treatment works causes changes in serum chemistry of brown trout (*Salmo trutta*). *Ecotoxicology and Environmental Safety*, 48: 140-147.
- Beyers, D. W. and Sikoski, P. J. 1994.** Acetylcholinesterase inhibition in federally endangered colorado squawfish exposed to carbaryl and malathion. *Environmental Toxicology and Chemistry*, 13: 935-939.
- Edsall, C. C. 1999.** A blood chemistry profile for lake trout. *Journal of Aquatic Animal Health*, 11: 81-86.
- Fatholahi, B. 1998.** Study of lethal toxicity and their impacts endosulfan pesticide on *Cyprinus carpio*. Tarbiat Modarres University. pp: 24-46. (Abstract in English)
- Finney, D. 1971.** Probit analysis. Cambridge University Press, pp: 1-222.
- IFO. 2013.** Statistical almanac 2000-2012. Iranian Fishery Organization, Planning and Development Association, Program and Budget Agency. (In Persian)
- Jacobson-Kram, D. and Keller, K. A. 2001.** Toxicology Testing Handbook. Marcel Dekker, New York. pp. 282- 283.
- Khattak, I. U. D. and Hafeez, M. A. 1996.** Effect of malathion on blood parameters of fish, *Cyprinion watsoni*. *pakistan Journal of Zoology*, 28: 45-49.

- carbaryl pesticides: effects on some biochemical profiles of the freshwater fish *Colisa fasciatus*. *Bulletin of Environmental Contamination and Toxicology*, 72: 592-599.
- Soltani, M. and Rostami, H. K. 2002.** Effects of diazinon on the hematological and biochemical profiles of *Acipenser gueldenstaedtii*. *Journal of Marine Science*, 4: 65-75. (Abstract in English)
- Srivastava, S. J., Singh, N. D., Srivastava, A. K. and Sinha, R. 1995.** Acute toxicity of malachite green and its effects on certain blood parameters of a catfish, *Heteropneustes fossilis*. *Aquatic Toxicology*, 31: 241-247.
- Svobodova, Z. and Pecena, M. 1988.** Changes in the red and white blood picture of carp after acute exposure to toxic substance. *Bulletin RIFCH in Vodnany*, 17: 116-128.
- Talebi Jahromi, Kh. 2007.** Pesticides Toxicology. University of Tehran Press (2nd Ed.) Tehran, Iran. (In Persian)
- Turker, A., Ergon, S. and Yigit, M. 2004.** Changes in blood levels and mortality rate in different sized rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) following direct transfer to sea water. *The Israeli Journal of Aquaculture- Bamidgeh*, 56: 51-58.
- Van der Oost, R., Beyer, J. and Vermeulen, N. 2003.** Fish bioaccumulation and biomarkers in environmental risk assessment: a review. *Environmental Toxicology and Pharmacology*, 13: 57-149.
- OECD. 2001.** Guideline for testing of chemicals No. 210. Section 2. Effect of some biotic system direction, pp. 1-39.
- Patil, V. K. and David, M. 2008.** Behaviour and respiratory dysfunction as an index of malathion toxicity in the freshwater fish, *Labeo rohita* (Hamilton). *Turkish Journal of Fisheries and Aquatic Sciences*, 8: 233-237.
- Pesticide Dictionary. 1993.** Concise International Chemical Assessment Document No. 13, Prepared by: World Health Organization, Geneva.
- Rico, A., Waichman, A. V., Geber-Correa, R. and Van den Brink, P. J. 2011.** Effects of malathion and carbendazim on Amazonian freshwater organisms: comparison of tropical and temperate species sensitivity distributions. *Ecotoxicology*, 20:625-634.
- Rodríguez-Fuentes, G., Armstrong, J. and Schlenk, D. 2008.** Characterization of muscle cholinesterases from two demersal flatfish collected near a municipal wastewater outfall in Southern California. *Ecotoxicology and Environmental Safety*, 69: 466-471.
- Rutten, A. A., Falke, H. E., Catsburg, J. F., Wortelboer, H. M., Blaauw, B. J., Doorn, L., Vanleeuwen, F. X., Theelen, R. and Rietjens, I. M. 1992.** Inter laboratory comparison of microsomal ethoxyresorufin and pentoxyresorufin O-dealkylation determination. Standardization of assay conditions. *Archives of Toxicology*, 66: 237-244.
- Sancho, E., Ferrando, M. D. and Andrew, E. 1997.** Sublethal effects of an organophosphate insecticide on the European eel, *Anguilla anguilla*. *Ecotoxicology and Environmental Safety*, 36: 57-65.
- Seyit, A., Nejd, G. and Harun, Y. 2000.** Natural and experimental infections of *Campylobacter cryaerophila* in rainbow trout: gross pathology, bacteriology, clinical pathology and chemotherapy. *Fish Pathology*, 35: 117-123.
- Shayeghi, M., Khoobdel, M., Bagheri, F. and Abtahi, M. 2008.** Azinphos-methyl and diazinon residues in Gorgan rood and Gharesoo river Golestan province. *Journal of School of Public Health and Institute of Public Health Research* 6(1): 75-82. (Abstract in English)
- Singh, S. K., Tripathi, P. K., Yadav, R. P., Singh, D. and Singh, A. 2004.** Toxicity of malathion and

Toxicity and Impacts of Malathion on some Blood Indices in Caspian Common Carp (*Cyprinus carpio*)

Nima Shiry^{*1}, Khdiije Khoshnoodifar², Alireza Mirvaghefi³

1- M. Sc. Student, Department of Fishery and Environment, Natural Resources Faculty, University of Tehran, Karaj

2- M. Sc. Graduated, Department of Fisheries and Environmental Science, Natural Resources Faculty, Gorgan University of Agriculture and Natural Resources, Gorgan

3- Associate Prof., Department of Fishery and Environment, Natural Resources Faculty, University of Tehran, Karaj

Received: 1/8/2013

Accepted: 7/5/2014

*Corresponding author: nima.shiry@gmail.com

Abstract:

Toxicity and LC₅₀ 96-h of Malathion on the Caspian common carp fingerlings, *Cyprinus carpio*, and its effects on some blood indices, including hematocrit, glucose, cholesterol and total protein content, were investigated. The median lethal concentration, the lowest effective concentration and the maximum allowable concentration were found to be 1.3, 0.646 and 0.13 mg.L⁻¹, respectively. Based on the LC₅₀ finding, Malathion can be regarded as “moderately toxic” for this fish. Significant differences between the hematocrit, glucose, and cholesterol among treatments were evident, but no significant difference in the total protein of blood plasma was observed. The hematocrit level in the control group was lower than the other groups. The lowest levels of cholesterol and glucose were observed in 0.5 mg/L, and the maximum levels were found in 2.5 and 2 mg/L, respectively. Therefore, malathion which is supposed to be ineffective for non-target species at allowable concentrations, can lead to their blood indices responses and bio-damages.

Keywords: Caspian common carp, LC₅₀, Blood indices, Malathion.